

Filipijnen

RAMONA*

Ramona (48) is een naaister uit Mindanao, in het zuiden van de Filipijnen. Ze is weduwe en zorgt voor een groot aantal kinderen en kleinkinderen. Geen gemakkelijke opgave, al helemaal niet als je christen bent in een omgeving die daar vijandig tegenover staat. Maar Ramona ziet vooral Gods wonderen.

Ramona was 13 toen ze voor het eerst Gods goedheid ervaarde. Ze genas van een hartkwaal, nadat een christelijke vriendin voor haar had gebeden. Ramona dankte God voor haar genezing, maar kon op dat moment nog geen afstand nemen van haar islamitische opvoeding.

Een paar jaar later trouwde Ramona met een moslim. Ze kwam opnieuw in aanraking met het christelijke geloof, doordat haar man zich bekeerde. Maar pas toen hij overleed, besloot ze Jezus zelf te gaan volgen. Ze zag een vrede en vreugde bij andere christenen die ze zelf niet had, en dat trok haar aan.

Toen haar dorpsgenoten merkten dat ze christen geworden was, werd ze al snel een doelwit voor hen. Ze treiterden en bedreigden haar en haar kinderen. "Een van mijn kinderen zei dat we ons geloof beter op konden geven, omdat we altijd gepest werden", vertelt Ramona. "Maar ik vertelde mijn kinderen dat ik Jezus nooit zou verlaten."

Ramona beseft dat ze in een geestelijke strijd verwickeld is. Het getreiter gaat door, maar ze bidt nu voor haar vijanden, in plaats van terug te vechten. Dat ziet ze zelf als een geschenk van God. "Dat we liefde kunnen tonen ondanks het gepest, dat is een wonder. Net als het feit dat God voorziet in onze behoeften. Gods goedheid blijft ons verwonderen."

De huiskerk waar Ramona lid van is, is ook een bron van troost en bemoediging voor haar. "We zijn een soort familie. We helpen elkaar en bidden met elkaar." Ramona volgde een aantal trainingen van Open Doors, die haar toerustten in haar geloof. Wat ze geleerd heeft, deelt ze nu ook met anderen. "We leerden hoe we het Woord van God kunnen delen met onze kinderen en met de mensen om ons heen", vertelt ze.

Ramona vraagt of jij voor haar wilt bidden. "Bid dat ik zal gaan waar God me leidt, zonder te twijfelen. En bid alstublieft voor de christenen hier - en ook voor de mensen die ons slecht behandelen."

GEBEDSPUNTEN

- Dank voor Ramona's standvastige geloof en de wonderen in haar leven.
- Bid dat Ramona een licht mag zijn in haar omgeving, zodat ze haar goede daden zien en eer bewijzen aan onze Vader in de hemel (Matteüs 5: 16).
- Bid dat God blijft voorzien in de levensbehoeften van Ramona en haar kinderen.

* Schuilnaam

Azië

ELISYA*

"Ik verlangde ernaar om dichterbij Allah te komen. Ik bad zelfs diep in de nacht, maar ervaarde nog steeds een gevoel van leegte. En ik was zo bang voor de dood. Ik had het gevoel dat ik mijn leven nooit als een goede moslim had geleefd. Uiteindelijk gaf ik het op."

Aan het woord is Elisya, een jonge vrouw uit een islamitisch land in Azië. Haar zoektocht naar vrede met God brengt haar in aanraking met het christelijke geloof. Elisya neemt Jezus aan en laat zich dopen. "Ik bad tot God of Hij mij wilde beschermen, want het is in mijn land verboden om je te bekeren vanuit de islam", vertelt ze.

Elisya wil niets liever dan dat haar familieleden ook gered worden. Na zes maanden vindt ze de moed om het evangelie met hen te delen. "Mijn moeder hilde. Mijn vader wilde zichzelf pijnigen, omdat hij vond dat hij als vader gefaald had. Mijn broer sloeg me in het gezicht", vertelt ze. "Ik had wel verwacht dat ze slecht zouden reageren, maar toch deed het heel erg pijn."

Hoewel Elisya's familie haar bekering niet accepteert, blijven ze haar wel als persoon accepteren. Ze besluiten het er gewoon niet meer over te hebben.

Maar dan krijgt Elisya een christelijke partner. Tijdens het Suikerfeest vertelt ze haar familie dat ze hem graag aan hen voor wil stellen. Ze vertelt ook dat ze via de rechtbank officieel afstand wil doen van de islam (*anders mag ze o.a. niet met een christen trouwen, red.*). Haar vader reageert ontzet: "Als jij de islam wilt afzweren, zal ik jouw naam uit mijn leven wissen! Ik verstoot je!"

"Mijn vader wilde niet meer met me praten", vertelt Elisya huilend. "Elk jaar maken we een familiefoto tijdens het Suikerfeest, maar dit jaar mocht ik er niet op. En ik moest bij de dienstmeisjes eten in plaats van bij de familie."

Op dit moment hebben Elisya's ouders het financieel zwaar. Haar vader staat erop dat ze terugkeert naar de islam. Hij gelooft dat Allah boos is op zijn gezin, vanwege haar keuzes. Elisya gaat diep gebukt onder het feit dat haar vader niet meer met haar wil praten. "Ik respecteer en eer je, maar ik geloof in Jezus en ik zal Hem altijd trouw blijven", vertelt ze hem.

Open Doers staat naast Elisya om haar te bemoedigen en troosten. We helpen ook bij het juridische proces om afstand te doen van de islam.

* Schuilnaam

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat we Elisya kunnen bijstaan, nu ze eenzaam is en hulp nodig heeft.
- Bid dat de relatie tussen Elisya en familie hersteld wordt, vooral die met haar vader.
- Elisya heeft nog een jongere zus. Haar ouders houden alle communicatie tussen Elisya en haar zus in de gaten. Bid dat Elisya toch het evangelie met haar kan delen.

China

ROSE*

Rose, een kerkelijk werker uit Noordwest-China, woonde onlangs een training over christenvervolging bij die gegeven werd door lokale partners van Open Doors. Tijdens de training deelde ze geëmotioneerd haar verhaal met ons.

"Onze kerk wordt al een paar jaar vervolgd. Onlangs vielen de autoriteiten binnen, toen we een vergadering met kerkelijk werkers hadden. Iedereen werd opgepakt. We hadden geen idee hoe ze onze locatie en tijd van samenkomst zo precies wisten.

We werden naar verschillende ruimtes gebracht. Daar vuurden ze allerlei vragen op ons af: *Hoe ben je in aanraking gekomen met de kerk? Wie heb je ontmoet? Hoe kom je in contact met gemeenteleden?* De mannen die ons ondervroegen, dreigden dat onze kinderen niet mee zouden mogen doen aan het toelatings-examen voor de universiteit. Bij die gedachte raakte ik in paniek, net als sommige anderen.

Maar ik besloot ook om mijn getuigenis te delen. Ik vertelde dat ik ernstig ziek was geweest en dat niemand me had kunnen genezen. Maar God had me genezen. Hoe zou ik dan niet in Hem geloven?

Godzijdank werden we de volgende dag vrijgelaten. Maar na een paar dagen werd iedereen, behalve ik, weer opgepakt. Vijftien dagen lang werden ze vastgezet, op beschuldiging van illegale samenschooling.

Niet lang hierna kreeg mijn kerk opnieuw te maken met een inval. Het aanbiddingsteam was muziek aan het instuderen toen de autoriteiten binnenvielen en hen ervan beschuldigden dat ze illegaal samenkwamen. Iedereen werd meegenomen en één of meerdere dagen opgesloten. Bij hun vrijlating moesten ze een boete betalen.

Na deze incidenten werd het moeilijker voor onze kerk om activiteiten te houden. Ze weten nu immers wie we zijn. Niet iedereen durft nog samen te komen. Maar de Bijbel zegt dat we daar niet mee moeten stoppen.

We doen ons best om de autoriteiten in verwarring te brengen en toch samen te komen, maar de situatie is gespannen. Onze kerk heeft het echt nodig dat jullie voor ons bidden!"

GEBEDSPUNTEN

- Bid om moed, wijsheid en bescherming voor Rose. Vraag of God haar wil laten zien hoe ze veilig samen kan komen met haar gemeente.
- Bid dat God de harten van Rose, haar gemeenteleden en de andere kerkelijk werkers met vrede vervult, zodat ze zonder angst hun geloof durven uiten.
- Vraag God om eenheid onder de christenen in de omgeving van Rose. Bid dat de moeilijke situatie hen dichter bij elkaar en bij God brengt en hen niet uiteendrijft.

* Schuilnaam, foto ter illustratie